

Kłamstwo nigdy nie stanie się prawdą, tylko dlatego, że jest powszechnie akceptowane;
Prawda nigdy nie stanie się fałszem, gdyż zawsze obroni się sama!

APOSTAZJA CZYLI ODEJŚCIE OD WIARY

„Ale choćbyśmy nawet my albo anioł z nieba zwiastował wam ewangelię odmienną od tej, którą myśmy wam zwiastowali, niech będzie przeklęty!” (Galacjan 1:8)

To, w co wierzymy ma wielkie znaczenie, a Prawda jest najpewniejszą obroną przed pomyłką. Teologowie posługują się pewnym słowem na określenie procesu odchodzenia od prawdy w kierunku błędnego myślenia - tym słowem jest „apostazja” (odszczępieństwo).

Apostoł Paweł ostrzegał młodego Tymoteusza, że pod koniec Ery Kościoła, ludzi wyznających wiarę w Chrystusa będzie charakteryzowała apostazja, czyli odstępstwo od wiary. Słownik Webstera określa apostazję jako odstępstwo / odejście od religijnej wiary lub zdradę. W teologicznym sensie, apostazja jest odwróceniem się od zasad lub dogmatów wiary, w które zawsze wierzono, w kierunku jakiejś innej doktryny.

Interesujące jest to, że gdy Paweł pierwszy raz pisał do kościoła w Koryncie, to chciał, aby oni wiedzieli, że pomimo cielesności która charakteryzowała ten zбір, on nadal był Bogu wdzięczny za to, że wyznają oni doktrynę łaski. Niestali Galacjanie byli znani z tego, że ich wiara była zazwyczaj uzależniona od tego, czego nauczał kaznodzieja, który przechodził w tym czasie przez ich miasto.

Paweł był zdumiony tym, że byli oni w stanie odrzucić cudowną Bożą łaskę na rzecz jakiegoś system wierzeń, w którym nie mogli mieć żadnej nadziei na zadowolenie Boga. Do tych, którzy wyjałowili zdrową naukę ludzką mądrością, Paweł adresował swoją najostrzejszą krytykę. Fakt ten powinien zachęcić każdego wierzącego do zrozumienia, czym jest naprawdę apostazja i do unikania jej. Oto jego słowa z Pierwszego Listu do Tymoteusza 1:3-7:

„Gdy wybierałem się do Macedonii, prosiłem cię, żebyś pozostał w Efezie i żebyś pewnym ludziom przykazał, aby nie nauczali inaczej niż my i nie zajmowali się baśniami i nie kończącymi się rodowodami, które tylko wywołują spory, nie służąc dziełu zbawienia Bożego, które jest z wiary. A celem tego, co przykazałem, jest miłość płynąca z czystego serca i z dobrego sumienia, i z wiary nieobłudnej, czego niektórzy nie osiągnęli i popadli w próżną gadaninę, chcąc być nauczycielami zakonu, a nie rozumieją należycie ani tego, co mówią, ani tego, co twierdzą.”

WIELKIE ZNACZENIE MA TO, KOMU WIERZYSZ I W CO WIERZYSZ

Trzynasty rozdział Pierwszej Księgi Królewskiej mówi o proroku, któremu Bóg kazał pójść i zniszczyć ołtarz, używany przez króla Jeroboama do oddawania czci bożkom. Podczas drogi, prorokowi nie wolno było jeść chleba, pić wody, ani wracać tą samą drogą, którą przyszedł. Ołtarz został zniszczony, a prorok wracał do domu inną drogą, tak jak mu nakazał Bóg.

Lecz po drodze spotkał go inny, "stary prorok" i okłamał go, mówiąc, że anioł powiedział mu, aby poszedł z nim do jego domu i jadł z nim chleb oraz napił się wody. Prorok uwierzył "staremu prorokowi" i poszedł z nim, po czym jadł u niego chleb i pił wodę. Był on szczery wobec Pana i wierzył, że działa zgodnie z Bożą wolą. Wierzył mu, gdyż miał do tego powód, bo powiedziano mu, że polecenie to pochodzi od Boga. Był to uczciwy i szczery prorok, a jednak Bóg go zniszczył za nieposłuszeństwo.

Jego reakcja była naturalna, gdyż uzyskał tą instrukcję również od proroka, ale uwierzył w fałszywą informację. To, w co uwierzył i na podstawie czego zadziałał, okazało się błędem który kosztował go życie. Dlatego dokładna znajomość biblijnych doktryn jest najlepszą ochroną przed zwiedzeniem i Bożym sądem.

Świeccy sceptycy odrzucają koncepcję wiecznej kary. Albert Einstein, mówiąc: *„Nie potrafię sobie wyobrazić Boga, który nagradza, a równocześnie karze swoje stworzenia”* - wierzył w jakiegoś Boga, który objawiał mu się w uporządkowanej harmonii we wszechświecie, a jednak nie uwierzył w Boga biblii.

Bertrand Russell, brytyjski agnostyk, sugerował, że jedną z przyczyn, dla których nie mógł zostać chrześcijaninem, było to, że Jezus Chrystus mówił o piekle. Russell twierdził, że żadna osoba, która jest do głębi ludzka, nie może wierzyć w wieczną karę. Innymi słowy, pojęcie kary wiecznej nie zgadzało się z jego humanistycznym poczuciem sprawiedliwości.

Brak zrozumienia podstawowych doktryn biblijnych może doprowadzić do błędu i odejścia od wiary (apostazji). To właśnie brak zdrowej nauki prowadzi nasze pokolenie do tolerowania i akceptacji demonicznych nauk naszej ery. Ludzie zazwyczaj usprawiedliwiają się przez wymyślone przez siebie pojęcia moralności i prawdy.

Dr. Renald Showers napisał: „Jeżeli jedno pokolenie nie zdoła nauczyć się i przekazać doktryny następnemu pokoleniu, wtedy to następne pokolenie i każde kolejne, nie będzie znało Bożej prawdy i będzie podatne na każdy rodzaj błędu. Kościół będzie tym poważnie zraniony i zmieni się w coś, czego Bóg nigdy nie ustanowił”.

DUCH PRAWDY

Działanie Ducha Świętego jest opisane przez Jezusa w Ewangelii Jana 16:13: „*Lecz gdy przyjdzie On, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie sam od siebie mówić będzie, lecz cokolwiek usłyszysz, mówić będzie, i to co ma przyjść wam oznajmi*”.

Duch Św. jest naszym przyobiecany przewodnikiem do prawdy, szczególnie „wszelkiej prawdy.” Teraz na świecie jest bardzo wiele głosów i większość z nich twierdzi, że są prawdziwe i słuszne. Niektórzy określają się nawet jako „jedyny” głos prawdy. Jak określić realną prawdę, gdy istnieje wiele "tak zwanych" prawd? Jezus obiecał nam, że Duch Święty będzie naszym przewodnikiem, który wprowadzi nas we "wszelką prawdę". Działanie Ducha Św. w naszym życiu polega na prowadzeniu i kierowaniu wierzących zawsze do prawdy. Jego prawda jest ukierunkowana na Jezusa Chrystusa. On nigdy nie mówi o Sobie, lecz zawsze o Jezusie Chrystusie. Dlaczego tak jest? Ponieważ Pan Jezus mówił już do Żydów, którzy mu uwierzyli:

„Jeżeli wytrwacie w słowie moim, prawdziwie uczniami moimi będziecie i poznacie prawdę, a prawda was wyswobodzi” (Jana 8: 31-32)

Wtedy On wychodzi z następującym oświadczeniem:

„Jeśli więc Syn was wyswobodzi, prawdziwie wolnymi będziecie” (Jana 8: 36)

Poznanie Jezusa jest wyjątkowym sposobem uzyskania wiekuistej prawdy i osobistej wolności. Jedynym rodzajem głoszenia i nauczania, które będzie honorowane i umacniane przez Ducha Świętego, jest wywyższanie i wychwalanie Jezusa. Pismo Święte wielokrotnie jasno deklaruje autentyczność Jezusa jako Pana prawdy. Gdy Jego przeciwnicy przyszli do Niego z wieloma pytaniami, On odpierając ich zarzuty, odpowiedział im: „*Badacie Pisma, bo sądzicie, że macie w nich żywot wieczny; a one składają świadectwo o mnie; ale mimo to do mnie przyjść nie chcecie aby mieć żywot*” (Jana 5: 39-40)

LAMPA BOŻEGO SŁOWA

Ci, którzy są prowadzeni przez Ducha Świętego, zawsze dochodzą do prawdy objawionej w Chrystusie i potwierdzonej przez Słowo Boże. Dla szczerzego wierzącego Słowo Boże jest całkowicie wystarczającą zasadą wiary i praktycznego działania. W Ameryce, przykleja się na zderzakach samochodów powiedzenie: *"Jezus tak powiedział, ja w to wierzę i to jest pewne"*. To, co Duch Boży objawia i potwierdza, to jest zawsze w całkowitej zgodzie ze Słowem Bożym.

Najpewniejszą ochroną przeciwko apostazji jest prawda. Jako chrześcijanie, mamy bardzo zwodniczego i zdeterminowanego przeciwnika, który zawsze wypacza prawdę. Jego argumenty są przekonywujące, jednak zawsze są bezpodstawne i fałszywe. Duch Święty rozpoznaje w nas oszustwo szatana i oświeśla je niezmienną prawdą Słowa Bożego. Dlatego potrzebujemy ciągłej obecności Ducha Świętego i Pisma, które poprowadzi nas do prawdy.

ZNAKI KOŃCA

Istnieje wiele znaków wskazujących nadejście końca czasów. Tak samo teologowie jak i wierzący, poświęcają tym znakom wiele uwagi, ale żaden z nich nie jest istotniejszy od znaku apostazji. Paweł przepowiedział przerost apostazji nad zdrową nauką w czasach ostatecznych, pisząc: „*Niechaj was nikt w żaden sposób nie zwodzi; bo nie nastanie pierwszej (dzień Pański), zanim nie przyjdzie odstępstwo i nie objawi się człowiek niegodziwości, syn zatracenia*” (2Tes 2:3)

Innymi słowy, nie bądźcie zanadto zaniepokojeni znakiem bestii czy osobą Antychrysta, gdyż to właśnie odstępstwo od wiary jest głównym znakiem końca czasów.

Widzimy dzisiaj wiele dowodów na apostazję w naszych czasach. Z ambon i seminariów słychać płomienne kazania pastorów idących na ustępstwa oraz zwolenników ekumenizmu, głoszących odstępcze przesłanie, które odciąga wierzących i Kościół od biblijnej interpretacji Słowa Bożego. Znani apologety (analitycy pism) opowiadają się za tolerancją i włączaniem fałszywych dogmatów, co rozmywa przesłanie prawdy, prowadząc naiwnych i łatwowiernych do odwrotu. Musimy pamiętać o absolutnej konieczności pozostania wiernym w naszym głoszeniu Jezusa jako jedyne Zbawiciela zgodnie z nauką Ewangelii „raz na zawsze przekazanej świętym.

1. Uważaj, komu wierzysz lub w co wierzysz
2. Bądź prowadzony Duchem Prawdy
3. Bądź pewny, że Pismo Święte jest wystarczającym źródłem zasad wiary i działania

Chcę prowadzić ludzi do poznania Pana Jezusa i chcę Mu służyć wiernie i skutecznie. Jako kaznodzieja i nauczyciel Słowa Bożego, jestem na pierwszej linii obrony przeciw apostazji. Zachęcam do przyłączenia się w niesłabnącej obronie przeciwko odstępstwu i walce przeciwko fałszywym i zwodniczym naukom.

Sidney Watson